

Banegaardsforholdene her i København, og at Forslag herom derfor godt kunne gennemføres uafhængigt af disse.

Jeg skal derefter gaa over til en anden Banelinie, som ogsaa berører min Valgkreds, nemlig Frederiksbundbanen. Det er en af de mest rentable Baner i hele Landet, men den er noget stiftmoderligt behandlet med Hensyn til Tog. Oplandet langs denne Bane er blevet bebygget stærkere og stærkere i den senere Tid. Udviklingen, som der gaar for sig, er ganske den samme som ved Nordbanen og Klampenborgbanen, det er København, der flytter ud, og det er noget saa sundt og godt, at jeg mener, det bør støttes fra Administrationens Side, hvor der er Lejlighed dertil. Beboerne der ude paa Strækningen inden for Ballerup klage over, at de have for faa Tog, og ser man disse Tog passere, ere de ogsaa altid stærkt besatte. Er der saaledes Publikum nok til at køre med Togene, er der vel heller ikke for Administrationen nogen Betænkelighed ved at forøge Togenes Antal. Hvis man kommer til det Resultat, at det ikke vil være forsvarligt og økonomisk at forøge Togenes Antal til Frederiksbund, kunde man maaske gaa den Vej, man er gaaet paa de andre nordligere Baner: at indrette Lokaltog til en af Mellemstationerne, f. Eks. til Ballerup, og paa den Maade skaffe den indre Del af Banelinien flere Tog. Jeg skal særlig henlede Opmærksomheden paa, at der tiltrænges et Tog frem og tilbage ved Aften-tid mellem 6 og 10 her fra København, og jeg haaber, at den højtærede Minister vil kunne svare imødekommende paa disse Beboernes Ønsker, som jeg her har fremsat.

Jeg maa derefter tillade mig at lægge Beslag paa den højtærede Kultusministers Opmærksomhed ved at drage en Paragraf i Skoleloven frem. I Skoleloven af 24. Marts 1899 § 23 findes en Bestemmelse om, hvorledes Lærernes Anciennitet skal beregnes, og denne Bestemmelse gaar ud paa, at Andenlærere og Lærerinder, som virke paa Landet, naar de blive Førstelærere eller Købstadlærere kun have Lov til at beregne deres tidligere Tjenestetid med den halve Aarrække og lægge denne til Grund for Lønningstillæget. Hvorfor man i sin Tid ved Lovens Affattelse har gjort denne Indskrænkning og har stillet Lærere og Lærerinder, der virke paa Landet, daarligere end dem, der virke i Byerne, ved jeg ikke. Man var vel paa dette Tidspunkt opmærksom ogsaa paa dette Punkt, men der var

saa mange Skær at klare for at føre denne Lov igennem, at man akkviescerede ved den Bestemmelse, som nu paa dette Punkt findes i Loven: At Bestemmelsen er uheldig, vil vistnok indrømmes, idet den bevirker, at Lærerne søge fra Landet ind til Byerne, og naar man har en dygtig og brugbar Lærer, vil man ogsaa gerne beholde ham. Det er heldigst baade for Lærerne selv og for den Befolkning, de virke imellem, at de kunne blive paa samme Sted i en længere Aarrække. Jeg vil derfor gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han ikke anser Tidspunktet for hensigtsmæssigt til at foretage en Ændring i denne Lovbestemmelse.

Derefter vil jeg gerne bringe en Sag frem, som uden Tvivl vil finde Genklang hos mange kommunale Raad. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa det stærke Beslag, der fra Administrationens Side lægges paa den kommunale Arbejdskraft og ikke mindst, naar det gælder om at tilvejebringe statistiske Oplysninger. De Krav, der stilles fra Statistisk Bureau, ere udvidede ganske betydeligt i Aarenes Løb. Der skal nu samles Oplysninger baade om det ene og det andet, og de Spørgsmaal, der gøres, ere meget ofte vidtrækkende, langt mere end det er muligt for de kommunale Bestyrelser at besvare. Jeg skal navnlig henlede Opmærksomheden paa de Fattigskemaer, som have været tilstillede Kommunalbestyrelserne, og hvori der stilledes Spørgsmaal, som det var ganske umuligt at besvare. Man vilde der have at vide, af hvilken Grund en eller anden af samtlige under Fattigvæsenets Forsørgelse værende Personer var kommen i Trang, og naar det skal besvares for Personer, der have været under Fattigvæsenet en 20—30 Aar, saa er det noget vanskeligt. De fleste Kommuner gjorde sig vel den størst mulige Ulejlighed for at besvare disse Spørgsmaal, saa godt det lod sig gøre, og indsendte derefter Materialet, men Statistisk Bureau var ikke fornøjet med det, men sendte Gang efter Gang Skemaerne tilbage til Kommunalbestyrelserne med røde Streger ved de Spørgsmaal, der ikke vare besvarede eller ikke vare fyldestgørende besvarede. Adskillige af de Spørgsmaal, man vilde have besvarede, vare ret latterlige. Et af de Spørgsmaal, der stadig blev gentaget, vedrørte f. Eks. Oplysninger om Personer, der kun havde nydt Sygehus en eller faa Dage, og vedkommende var naturligvis som oftest for lang Tid siden taget bort fra Kommunen. Paa lignende Maade vilde man have Op-